

4. Ở thiên đàng với Chúa Giêsu

Khi cha vào nhà nguyện đan viện Châu Sơn, cha cứ nghĩ mọi điều đã được thể hiện trọn vẹn trong hai dòng chữ khắc trên cửa và trên bàn thờ: "*VOLO TECUM*" và "*ECCE VOBISCUM SUM OMNIBUS DIEBUS*", nhưng khi đi vào phía sau bàn thờ, cha phát hiện ra một dòng chữ khác, được khắc trên một phiến đá nằm ẩn bên trong bàn thờ, như thể diễn tả bí mật sâu xa nhất mà chúng ta được mời gọi khám phá, khi vào đan viện để ở cùng Chúa Giêsu. Dòng chữ đó là: "*ESSE COM IESU PARADISUS* – Ở với Chúa Giêsu là Thiên đường".

Lời này thể hiện một ý thức đức tin rằng: sự hiệp thông với Chúa Kitô là sự viên mãn của đời sống nhân loại, một đời sống được cứu chuộc. Cụm từ này gợi lên cuộc đối thoại giữa Chúa Giêsu chịu đóng đinh với người trộm lành: «"Lạy Chúa Giêsu, xin nhớ đến con khi Chúa đến trong nước Chúa". Ngài đáp rằng: "Thật, Ta nói cùng người, hôm nay người sẽ ở với Ta trên thiên đàng"» (Lc 23,42-43).

Những ai từ trong sâu thẳm muốn gặp gỡ Chúa Giêsu, thì được thu hút bởi sự hiện diện của Ngài và thông hiệp với Ngài, như Adam tìm lại thiên đàng đã mất. Đó không chỉ là một thiên đàng trần gian, mà con là thiên đàng của Nước Thiên Chúa, nơi chúng ta có thể sống đời đời với Đấng Phục Sinh. Thiên đàng không còn chỉ là nơi để ở cùng Thiên Chúa: nhưng chính là sự hiệp thông với Thiên Chúa trong Chúa Kitô.

Để đạt được sự trọn vẹn này, mỗi người chúng ta được mời gọi bước theo Chúa Kitô trong ơn gọi của Ngài. Và đó là sự trọn vẹn, vì Chúa Giêsu đã ở cùng chúng ta mỗi ngày cho đến tận thế, chúng ta nghiệm được điều này trong cuộc sống của mình, nơi từng giây phút hiện hữu của chúng ta. Chúa Giêsu không nói với người trộm lành rằng: "Trong ba ngày nữa con sẽ ở với Ta trong thiên đàng", mà là "hôm nay con sẽ ở với Ta trong thiên đàng". Chúng ta không cần phải đợi đến khi chết mới được vào thiên đàng, vì sự hiệp thông với Chúa Giêsu được ban cho chúng ta ngay bây giờ, và chính điều đó là thiên đàng của chúng ta. Người trộm lành bị đóng đinh, đã ở cùng Chúa Giêsu rồi. Với anh, thiên đàng bắt đầu từ giây phút đó.

Biết bao người chịu đau khổ trong đức tin, được hiệp nhất với Chúa Giêsu, ví dụ như trong bệnh tật, đã làm chứng cho một niềm vui trọn vẹn không gì sánh được! Họ có được kinh nghiệm của người trộm lành, người đầu tiên vui mừng trong ơn cứu độ nơi Chúa Kitô, sống những giây phút cuối cùng của cuộc đời với niềm vui lớn hơn cả nỗi đau. Có lẽ chỉ có trái tim rất thánh của Mẹ Maria mới cảm nhận được niềm vui trong đau đớn này của anh, bởi vì từ khi thụ thai Vô Nhiễm, Mẹ đã cảm nhận được ân sủng sẽ ban cho anh lúc lâm chung, ân sủng được sống trong sự hiệp thông trọn vẹn với Thiên Chúa. Mẹ chịu đau đớn tột cùng, nhưng lý do của sự đau khổ này lại thành lý do của niềm vui vô hạn, vì Mẹ được hiệp nhất với Con của Mẹ.

Khi chúng ta sống sự hiệp thông với Chúa Kitô, thì cuộc sống của chúng ta trở thành thiên đàng, và như thế, mọi nơi đều là thiên đàng khi chúng ta thông hiệp với Ngài.

Đây cũng là dấu chỉ mà mỗi cộng đoàn kitô hữu được mời gọi thể hiện trong thế giới: trở nên một nơi nhân văn, một chốn thiên đàng, vì qua đó, người ta đến để ở với Chúa Giêsu. Mọi thứ trong đời sống đan tu đều được dành để sống với Chúa Kitô trong cầu nguyện, lao động, tĩnh lặng, trong mọi hoàn cảnh và thời đại của cuộc

sống con người. Đan viện là không gian mời gọi chúng ta xác minh sự hiệp thông với Chúa Kitô, sự hiệp thông đó biến đổi mọi hoàn cảnh và điều kiện của cuộc sống thành thiên đàng, không phải vì chúng ta thành thiên thần hay những vất vả và khó khăn biến mất, mà vì mình được giúp đỡ và chỉ dạy để sống với Chúa Giêsu luôn luôn.

Nhưng thiên đàng đối với chúng ta là gì? Câu nói "Ở bên Chúa Giêsu là thiên đàng" giúp chúng ta hiểu rằng, hơn cả một nơi chốn, thiên đàng là một mối tương quan. Mỗi người đều mang trong trái tim mình khát khao được yêu thương và yêu thương người khác, khát khao tình bạn. Trẻ sơ sinh bắt đầu phát triển nhận thức về bản thân, tìm thấy niềm vui và sự thỏa mãn trong mối liên hệ với mẹ mình. Khi lớn lên, nhu cầu được thỏa mãn trong tình bạn mở rộng sang những người khác; nó càng mãnh liệt hơn nữa, vì mỗi chúng ta đều cảm thấy khó khăn trong việc duy trì sự hiệp thông với người khác mà tội nguyên tổ đã gây ra trong kinh nghiệm của con người.

Khi rời địa đàng trần gian, Adam và Eva nhận ra sự khó khăn trong mối tương quan của họ với Thiên Chúa và với nhau, khó khăn đó trở nên bi thảm khi hai người con trai đầu lòng, Cain và Abel, giết hại nhau. Con người được tạo dựng để tương quan yêu thương với Chúa và anh chị em mình, nhưng lại chối bỏ bản chất đó bằng việc giết hại nhau, và do đó loại bỏ khả thể được ở bên Chúa. Khi giết em mình, Cain đã tự giết mình, giết đi ý nghĩa và vẻ đẹp của cuộc sống. Nhưng Chúa, trong khi lên án tội ác của Cain, đã đặt một dấu ấn trên trán ông, chắc là một dấu thánh giá, để những người gặp ông sẽ không giết ông, nghĩa là sẽ không rơi vào cùng một vòng xoáy vô nhân, nhằm vun trồng và bảo vệ điều thiện đó (x. St 4,15). Trong thiên đàng trần gian, Adam và Eva đã biết trồng trọt, để hưởng hoa trái của chúng. Giờ đây, dường như Chúa đang nhắc nhở con người phải biết giữ gìn các mối tương quan nhân loại, như một khu vườn đích thực cần được vun đắp, để vui sống và mang lại hoa trái.

Chúa Giêsu sẽ nói rõ điều này trong các bài giảng của Ngài tại Bữa Tiệc Ly. Trong chương 15 của Tin mừng Gioan, Ngài nói về chính mình như là cây nho thật mà Chúa Cha đã trồng, và các cành của cây nho này là chúng ta, các môn đệ của Chúa Kitô. Cây nho thường không đứng riêng lẻ. Có lẽ chúng ta nên nghĩ Chúa Giêsu như một vườn nho, và như thế là một khu vườn của Chúa Cha trồng nho. Dù sao đi nữa, Chúa Giêsu nói với các môn đệ rằng trái của vườn nho Ngài không phải là trái nho hay rượu, mà là tình yêu huynh đệ. Thật vậy, Ngài dùng động từ "ở lại", mà trước đây Ngài đã dùng để nói về sự liên kết giữa cành với cây nho, và áp dụng nó cho sự vâng phục tình yêu của Ngài, chúng ta yêu thương nhau như Ngài yêu thương chúng ta.

"Không phải các con đã chọn Thầy, nhưng Thầy đã chọn và thiết lập các con, để các con đi và sinh hoa trái, và hoa trái các con tồn tại, để bất cứ điều gì các con xin Chúa Cha nhân danh Thầy, thì Chúa Cha sẽ ban cho các con. Điều Thầy truyền dạy các con là: các con phải yêu thương nhau" (Ga 15,16-17).

Đây là một khu vườn, một vườn nho, chính là "thiên đàng", một nơi hiệp thông với Chúa Kitô. Ở bên Chúa Giêsu không chỉ là thiên đàng của sự hiệp thông trọn vẹn với Ngài, mà còn là khu vườn để chúng ta được mời gọi vun trồng tình huynh đệ nữa.